

komme til at betyde, at baade Skatte- og Ligningsprocenten vil kunne sættes ned i samme Grad, som der derved indvindes et forøget Skattebeløb i Kommunekassen. Men Ligningsprocentens Nedgang er jo en Bevægelse, der i hvert Fald under visse Forhold tenderer til at forrykke Forholdet mellem de større og mindre Skatteyderes Skattebyrde. Der vil utvivlsomt herved indtræde nogen Forandring i adskillige Kommuner, Forandringer, som det i hvert Fald ikke foreløbig er mig muligt ret at forudse. Jeg maa overfor denne Ændring indtil videre forbeholde mig min Stilling, til hele Sagen foreligger langt bedre oplyst og motiveret, end den i Øjeblikket gør.

Men ikke en Gang om den finansielle Betydning af denne Bestemmelse har den højtærede Finansminister fundet det nødvendigt at ofre et eneste Ord til Oplysning for dette høje Ting; vi faa ikke en eneste Antydning af, hvor meget det vil betyde for Statskassen, om denne Ændring indføres i Loven eller ikke. Ja, der findes ganske vist i Motiverne en Notits om, at Skattebeløbet antagelig vil stige med ca. 4 pCt., naar man ikke længere som hidtil kan fradrage den personlige Skat i sin skattepligtige Indkomst, og den højtærede Finansminister har senere — Sp. 735—36 i Folketingstidenden — gjort Rede for, hvordan man er naaet til dette Resultat, nemlig ved at stille de omtrent 35 Mill. Kr., som de personlige Skatter udgøre, i Forhold til de 670 Mill. Kr., som Skatteydernes samlede Indtægt udgør, og saa fra de 5 pCt., der fremkomme ved at stille disse to Tal i Forhold til hinanden, at drage et mindre Beløb af Hensyn til de kommunale Skatteydere, hvis Indkomst falder under den overfor Staten skattepligtige Grænse.

Maa jeg blot hertil i Parentes bemærke, at naar den højtærede Finansminister opgiver Skatteydernes samlede Indkomst til omtrent 670 Millioner, stemmer det i alt Fald saa nogenlunde med Tallene for Skatteaaret 1909—10. Den sidste Opgørelse for 1910—11 viser Ansættelser til noget over 700 Mill. Kr. Det har imidlertid mindre at sige. Hvad der derimod forekommer mig forbavsende, er den Fremgangsmaade, den højtærede Finansminister har fulgt i denne Beregning. Jeg kan nemlig ikke se rettere, end at den hviler paa et Fejlsyn. Han udregner Statsindkomstskattens Stigning ved at stille de personlige Skatters Beløb i Forhold til Skatteydernes samlede Indkomst og undersøger, hvor mange Procent de personlige Skatter udgøre af

Statskatteydernes samlede Indkomstmasse, og naar han saa finder, at det samlede Beløb af personlige Skatter udgør 4—5 pCt. heraf, mener han, at ogsaa Statskattens Totalbeløb vil forøges med 4—5 pCt., idet man fremtidig skal svare Skat af den Skat, man hidtil ikke har betalt Skat af. Jeg kan med min bedste Villie ikke se andet, end at denne Beregningsmaade er forkert og nødvendig maa give et forkert Resultat, fordi Udgangspunktet, efter de Antydninger der hidtil foreligge, formentlig ikke er rigtigt. Det er jo nemlig ikke af den samlede Indkomst, inklusive Fradragene, Skatten skulde gaa, og det er ikke ved den samlede Indtægtsmasse, at Skattens Højde bestemmes, men kun ved den Del af Indtægtsmassen, som bliver tilbage, naar Fradragene ere foretagne. Det er den skattepligtige Indtægtsmasse og ikke de i denne Sammenhæng, saavidt jeg skønner, ganske uvedkommende Fradrag, som maa ligge til Grund for Beregningen. Det er kun ved at undersøge, hvor stærkt denne Del af Indkomsten bliver forøget ved den nye Bestemmelse, at man kan skønne over, hvor stærkt Skattebeløbet til Staten vil vokse. Den skattepligtige Indkomst, i Forhold til hvilken Skatten beregnes, udgjorde efter Skatteansættelsen for 1910—11 godt 425 Mill. Kr., og naar nu dette Beløb skal forøges med de omtrent 35 Mill., som de personlige Skatter til Stat og Kommune udgøre, bliver der, saa vidt jeg skønner, en Stigning, ikke paa 5, men paa 8 pCt., saa at den effektive Stigning i Statskattens Provenu ikke kan beregnes til omtrent 4 pCt., men maa beregnes til 7 pCt. Det giver en betydelig Difference, et Udsving med, saavidt jeg ser, omtrent 300,000 Kr. Differencen vil i Virkeligheden, stadig saa vidt jeg kan skønne paa Grundlag af de enkelte spredte og meget utydelige Antydninger, der foreligge, blive adskilligt større endnu, thi naar Skatten bliver lagt til det skattepligtige Beløb, vil man gennemgaaende — og det kommer med Rateskalaen til at gælde for alle Indtægter undtagen de allermindste — stige fra en lavere til en højere Skatteprocent. Naar den skattepligtige Indkomst stiger fra 20,000 til 25,000 Kr., betyder det en Stigning i den skattepligtige Indkomst med 25 pCt., men i Statskatten med 32 pCt. Jeg ser ikke rettere, end at dette Forhold vil spille meget stærkt ind især for de mere velstillede Skatteydere og da navnlig dem i Provinsbyerne, som i Forvejen have været Genstand for et betydeligt Lejlighedstillæg ved Beregningen af deres kom-